

РЕШЕНИЕ

№ 39825

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **8952** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Г. Б. Н. от [населено място] срещу решение по протокол № 13 от 21.07.2025г. на Комисията по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична Община (по-надолу: наредбата) за отказ за включване в картотеката по чл. 9 от наредбата на домакинството на Г. Н.. Жалбоподателката твърди, че решението на комисията не отговаря на изискването за форма, тъй като не са посочени конкретните фактически и правни основания за постановяването му. Обосновава, че същото е взето при съществено процесуално нарушение, тъй като според отразеното в протокола заседанието е проведено на 22.07.2025г., а протоколното решение е с посочена дата от 21.07.2025г. Отделно от това възразява, че не са били налице материално правни основания за постановяване на отказа. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени решението на комисията. Претендират се разноси по делото.

Ответникът по делото – Комисията по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична Община, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Твърди, че жалбоподателката е декларирала неверни данни - не е посочила като член на семейството съпруга си, който имал недвижимо имущество, като и че доходите на семейството ѝ са различни от декларираните. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отхвърли жалбата.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено страна

следното:

Жалбоподателката е ползвала общинско жилище, находящо в [населено място], [жк], [жилищен адрес] въз основа на договор за наем № 94 от 20.10.2003г. между нея и кмета на района, в периода от 20.10.2003г. до 16.01.2019г. Има неплатени задължения за ползването на имота за периодите от април 2016г. до януари 2019г. в размер на 941.13лв. главница и 789.08 лв. лихви.

Със заявление вх. № РМЛ24-ГР94-1272 от 10.09.2024г. жалбоподателката е поискала тя и трите ѝ деца, две от които пълнолетни към подаване на заявлението, да бъдат включени в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани на район „М.“. Подаденото заявление е по образец на район „М.“ при Столична Община, който е различен от образца, предвиден в Наредбата. Образецът по Наредбата е съобразен с двете възможни хипотези за кандидатстване на заявителя за картотекиране – със „семейство“ му или с неговото „домакинство“, които са алтернативни. Образецът на район „М.“ обслужва само хипотезата на кандидатстване на заявителя за картотекиране с неговото „семейство“. Заявлението на Н. е било придружено с декларации, подадени от нейно име и от името на децата ѝ, като декларациите също са по образец на район „М.“, който се различава от образца по наредбата – в тях не е предвидена алтернативна възможност за кандидатстване като домакинство, наред с тази като семейство. Независимо от тези недостатъци на образците на заявлението и декларациите на район М., от подаденото от Н. заявление се извлича по несъмнен начин, че тя е поискала картотекиране за нуждите на домакинството си, а не за нуждите на семейството си. Това е видно от обстоятелството, че тя не е посочила в заявлението лицето, с което към момента на подаване на заявлението е в граждански брак и няколко месеца по-късно бракът е прекратен. Съпругът е част от домакинството на заявителя само когато двамата живеят заедно, видно от § 1 на ДР на Наредбата. При подаване на заявлението жалбоподателката е посочила постоянен и настоящ адрес, съответен на адресната ѝ регистрация – свой и на децата си, на територията на Столична Община, а именно: М. 3, [жилищен адрес]. Няма спор по делото, че това не е адресът, който фактически е обитавала жалбоподателката с децата си – адресът е на общинското жилище, от което през 2019г. жалбоподателката е била изведена. От името на всички при подаване на заявлението е декларирано, че не притежават имоти или части от тях от категориите на посочените в декларацията, както и че не са извършвали прехвърлителни сделки за такива имоти през последните десет години. Деклариран е доход на „семейството“ в размер на 0 лв., липса на жилище, в което да живеят. Посочени са номерата на личните карти на заявителката и всичките ѝ деца. Към заявлението е представена служебна бележка по образец, според който, тази бележка би следвало да изхожда от орган на етажна собственост, в която е имотът, ползван от заявителя и да удостовери колко и кои лица живеят на адреса с него. Представената служебна бележка не е попълнена според указаните реквизити. Наместо това в нея е записано „не живеем никъде“, не е посочен нейният конкретен издател и подписът положен на бележката изглежда като този на жалбоподателката. Към заявлението са представени удостоверения за раждане на трите деца на заявителката, както и нарочна молба до кмета на района. В нея е описано, че в продължение на десетина години те са ползвали жилище на техен познат, който им го предоставил временно, но собственикът вече им е дал срок да напуснат жилището до октомври 2024г. В молбата се сочи, че доходите на Н. са непостоянни и са основно от шиене на гоблени, както и че големият ѝ син работи като сервитьор докато се опитва да завърши висше образование. Към заявлението са представени удостоверение за липса на деклариранни облагаеми имуществата по ЗМДТ – за нея и трите ѝ деца, както и за постоянен и настоящ адрес, удостоверения за липса на вписани сделки с недвижими имоти, по които заявителката и децата ѝ са страна. Декларацията съдържа част, в

която деклараторът следва да посочи дали срещу него и членовете на семейството му е изпълнена процедура за изземване на общинско жилище – тази част не е била попълнена.

По заявлението в периода 25.11.2024г. – 04.12.2025г. е извършена проверка от двама служители на районната администрация, резултатите от която са оформени в т.нар. контролен лист. В контролния лист е посочено, че Н. кандидатства с 4-членното си домакинство. Открити са следните недостатъци на заявлението: не била представена служебна бележка за доходите, не било представено копие от документа за собственост на жилището, в което живее заявителят или от договора за свободен наем, не са представени копия от документи за самоличност на всички пълнолетни лица (представени са само удостоверения за раждане на трите деца), не било представено удостоверение за семейно положение, липсвало копие на решение на ТЕЛК, при лица с трайна намалена нетрудоспособност над 90 %, както и че представената служебна бележка, която следва да удостовери броя и имената на лицата, реално обитаващи жилището и да е подписана от орган на етажната собственост, съдържа указание „не живее никъде“. Резултатът от проверката е сведен до заключението, че кандидатурата на Н. не отговаря на условията на чл. 5 от наредбата.

По повод на заявлението е извършена служебна справка за гражданското състояние на жалбоподателката, при която е установено, че тя е в граждански брак (към 12.02.2025г.). С писмо от 14.02.2025г. жалбоподателката е уведомена, че заявлението от 10.09.2024г. има следните недостатъци: не е представена бележка за нетен годишен доход от трудово или служебно правоотношение за предходните 12 месеца – за всички пълнолетни лица от домакинството/семейството; копия на документи за самоличност на всички пълнолетни членове на семейството и удостоверение за семейно положение.

На 18.03.2025г., в опит да изпълни дадените указания, жалбоподателката подава коригирана декларация, както и допълнителни приложения към заявлението, а именно: удостоверение за семейно положение, справка от НАП за трудови договори – за нея и всяко от децата ѝ, копия от лични карти, служебна бележка от председателя и касиер на Етажната собственост на вх. 1, [жилищен адрес][жк], че в ап. 30, ет. 8, вх.1, бл. 417 Г. Н. живее с трите си деца. С новата декларация Н. обявява, че ползва чуждо жилище, където живее с децата си.

С писмо от 24.03.2025г. жалбоподателката е уведомена, че от подадените допълнително документи на 18.03.2025г. се установявало, че тя е в граждански брак, а в подаденото заявление не се съдържаха данни за съпруга ѝ и не били приложени изискуеми документи по чл. 6, ал. 3 от Наредбата. Отделно от това е посочено, че по данни от деловодната програма „АКСТЪР“ тя има неплатени задължения по повод ползването на жилището в размер на 1672.18лв., представляващи сбор от месечни наемни вноски и начислена лихва за забава.

Със заявление на 15.04.2025г. жалбоподателката е представила бракоразводно решение от 11.04.2025г., удостоверяващо прекратяване на брака ѝ с М. Н.. Отделно от това е възразила, че задълженията ѝ са погасени по давност.

С писмо от 23.04.2025г. зам. кмета на [община] Б. е поискала от секретаря на СО – район „М.“ да предприеме действия по отписване на жалбоподателката и трите ѝ деца от адреса в [жк], [жилищен адрес].

Заявлението на Н. от 10.09.2024г. е разгледано от комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО на район „М.“ на заседание на 22.07.2025г. По него е постановено протоколно решение № 13 от 21.07.2022г., с което е отказано да се включи четиричленното домакинство на жалбоподателката в картотеката на нуждаещите се от жилище в район „М.“ на Столична Община. Решението е оформено в протокол № 13, който е датиран с ден преди заседанието на комисията – с дата 21.07.2025г. Съдът приема, че разминаването на датите на заседанието и на датата на решението, като датата на решението предхожда тази на заседанието се дължи на грешка и не отразява хронологията на събитията, тъй като двете дати са изписани на един и същ документ - протокола, който съдържа самото решение. В решението е посочено, че съставът на комисията е определен със заповед № РМЛ24-РД91-113 от 20.03.2024г., но не е указано кой е издател на тази заповед, нито тази заповед е представена по делото въпреки дадените от съда указания, че компетентността на издателя на акта е обстоятелство, което подлежи на доказване и то в тежест на ответника. В протоколното решение е посочено още, че комисията е заседавала в състав: председател, пет основни члена и един резервен член. В същото време протоколното решение е подписано от председателя, четирима от посочените основни членове и един резервен член. Поради разминаванията между състава на посочените като заседавали членове на комисията и лицата, изброени в кроя на протокола и подписали заповедта, не може да се установи кои лица реално са участвали в заседанието.

Мотивите и правното основание за постановения отказ, посочени в протоколното решение, се свеждат до следното: заявителката не отговаря на условията на чл. 13, ал.1 т.5 и чл. 5, ал. 2 от НРУУРОЖТСО. За кои точно обстоятелства от Н. е прието, че са декларирани неверни данни в решението не е посочено, а чл.13, ал.1, т.5 от Наредбата съдържа множество хипотези), както не е посочено и на кои условия на чл. 5, ал. 2 от Наредбата кандидатът не отговаря - условията по чл. 5, ал. 2 от Наредбата също са няколко, описани са в осем точки на подзаконовия нормативен акт.

За постановения отказ жалбоподателката е уведомена редовно по телефон на 23.07.2025г. Отказът е оспорен по административен ред пред кмета на район „М.“, който с писмо от 07.08.2025г. е уведомил жалбоподателката чрез нейния процесуален представител, че Комисията, съгласно правомощията си по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, е разгледала нейните възражения и след обсъждане по същество и гласуване, комисията е приела, че няма основание за промяна на първоначалното си решение, с оглед на което решението на комисията се потвърждавало изцяло – именно това е волеизявлението на административния орган, с което по същество жалбата на Н. срещу решението на комисията е била отхвърлена. Писмото е получено от адресата на 11.08.2025г. , а жалбата до съда е подадена 19.08.2025г.

Представените доказателства по делото за плащания по договора за наем на общинското жилище от страна на жалбоподателката не следва да се обсъждат, тъй като те се отнасят за различни периоди от тези, за които административния орган приема и удостоверява чрез справка от деловодна система, че липсва плащане. Възражението за изтекла погасителна давност по отношение на тези задължения не може да се обсъжда в настоящото производство, тъй като то няма за предмет изискуемостта на тези задължения.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е образувано по жалба на надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт, подадена в предвидения от закона срок. Писмото на кмета на

района от 07.08.2025г., с което той уведомява жалбоподателката, че решението на комисията се потвърждава изцяло, обективира отхвърляне на жалбата. На основание чл. 98, ал. 2, изр. второ от АПК в тази хипотеза на обжалване подлежи първоначалния административен акт, а именно решението на комисията по чл. 10 от Наредбата.

Съгласно чл. 10 от НРУУРОЖТСО, кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация (технически специалисти, юристи и др.). Комисията разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране и взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищната нужда по групи съгласно чл. 8. За целта се съставя протокол по образец, в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. Протоколът с решението на комисията се връчва на заявителите.

По делото не се представени доказателства за компетентността на колективния орган, постановил оспореното протоколно решение, въпреки изричните указания на съда, че компетентността на издателя на акта подлежи на доказване. Заповед на кмета на района, с която лицата, постановили оспореното протоколно решение, са определени за членове на комисията по чл. 10, по делото не е представена, въпреки указанията на съда в тази връзка. Този доказателствен пропуск на ответника в конкретния случай е безпредметно да бъде поправян, тъй като решението на комисията страда от съществен порок на формата и е постановени при съществени процесуални нарушения, които са достатъчно основание за неговата отмяна и връщане на преписката за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателката. Основанията за този извод са следните: Решението не съдържа конкретни правни и фактически основания за постановяването му. Цитираните разпоредби на наредбата съдържат множество хипотези и не е ясно относно кои обстоятелства е прието, че заявителката е декларирала неверни данни и на кои критерии на Наредбата е прието, че тя не отговаря. Този пропуск не може да бъде запълван нито чрез уточняващите изявления на процесуалния представител на ответника направени в рамките на съдебното производство, нито чрез съдържанието на т.нар. становище, представено като част от преписката, което нито е датирано, нито има посочен издател. Още по-малко може фактическите основания за издаване на решението да се предполагат от съда. Този порок на решението е толкова съществен, че налага отмяна на решението и връщането на преписката за ново произнасяне по заявлението на Н.. Доколкото конкретните фактически основания за издаване на решението не са посочени от страна на административния орган, контрол за материална законосъобразност на акта не може да се извърши. Отделно от това съдът намира, че поради неразбирането на алтернативността на възможните допустими кандидатури по Наредбата: със „семейство“ или съответно със „домакинство“, изборът за което е на съответния заявител, в рамките на административното производство на Н. са давани грешни указания и погрешно са ценени част от заявените от нея обстоятелства. Заявлението на Н. следва да се преценява като подадена кандидатура на нейното „домакинство“, състоящо се от нея и децата, ѝ, две от които пълнолетни, а не на нейното „семейство“ към 10.09.2024г. Както вече се посочи, образецът на заявлението и декларацията на район „М.“ не отговарят на изискванията на Наредбата. Наредбата предвижда, че право да кандидатстват за настаняване под наем в жилищата по чл. 3, ал.1, т. 1 от Наредбата имат „семейства“ или „домакинства“ – това са допустимите кандидати. Заявлението, което е предоставено за попълване на Н. е само за семейство, а нейната воля, предвид попълнените данни, е било да кандидатства за домакинството си, което е декларирала като състоящо се само от нея и трите ѝ деца.

Предвид естеството на акта, чието издаване се търси, при новото произнасяне на комисията следва да се съобразят всички новонастъпили след подаване на заявлението обстоятелства, които са от съществено значение за преценката дали са условия за картотекиране на домакинството на Н., в частност следва да се съобразят и поправените недостатъци на заявлението по указанията на администрацията. Коректността на данните за настоящ и постоянен адрес следва да се преценява с оглед съществуващата към момента на заявяването адресна регистрация, а не с оглед фактическото местопребиваване на заявителя. Наличието на задължения към района не е предвидено като основание за отказ за картотекиране. При преценка, че определени обстоятелства са основание за постановяване на отказ, то тези основания следва да бъдат ясно и конкретно посочени в самото решение.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е основателна и решението на Комисията по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична Община за отказ за включване в картотеката по чл. 9 от наредбата на домакинството на Г. Н. следва да се отмени, като преписката се върне на комисията за ново произнасяне при съобразяване с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски на жалбоподателката. По делото са представени доказателства за направени разноски в размер на 10лв. Те следва да се възложат в тежест на администрацията на ответника на основание чл. 143, ал.1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Б. Н. от [населено място] решение по протокол № 13 от 21.07.2025г. на Комисията по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична Община за отказ за включване в картотеката по чл. 9 от наредбата на домакинството на Г. Н. по заявление от 10.09.2024г.

ОСЪЖДА Столична Община - район „М.“ да плати на Г. Б. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място] разноски по делото в размер на 10лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.